

SİYASET, EKONOMİ ve YÖNETİM ARAŞTIRMALARI DERGİSİ

RESEARCH JOURNAL OF
POLITICS, ECONOMICS AND MANAGEMENT

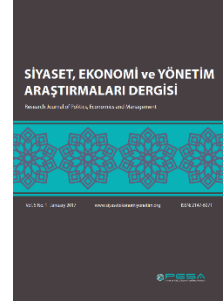
October 2017, Vol:5, Issue:4

Ekim 2017, Cilt:5, Sayı:4

P-ISSN: 2147-6071

E-ISSN: 2147-7035

Journalhomepage: www.siyasetekonomiyonetim.org

Türkiye’de Son On Yıldaki Örgütsel Davranış Kongrelerindeki Yönelimler: Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi ve Örgütsel Davranış Kongresi Örneği

Trends in Organizational Behavior Congresses in the Last Decade in Turkey: National Management and Organization Congress and Organizational Behavior Congress

Yrd. Doç. Dr. Elvan YILDIRIM OKUTAN

Sakarya Üniversitesi, SBF, ÇEKO, elvany@sakarya.edu.tr

Hilal ERDOĞAN

Sakarya Üniversitesi, SBF, ÇEKO, Yüksek Lisans Öğrencisi, h.erdogan2501@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.25272/j.2147-7035.2017.5.4.07>

MAKALE BİLGİSİ

ÖZET

Makale Geçmişi:

Geliş 30 Haziran 2017
Düzeltilme Geliş 27 Eylül 2017
Kabul 27 Eylül 2017

Anahtar Kelimeler:

Türkiye’de Örgütsel Davranış, Örgütsel Davranış Kongreleri Yönetim ve Organizasyon Kongreleri

© 2017 PESA Tüm hakları saklıdır

Örgüt içinde çalışan bireylerin gösterdikleri çaba, sahip oldukları bilgi, yetenek ve beceriler örgütlerin amaçlarına ulaşmasını etkilemektedir. Bireylerin davranışları örgütlerin verimliliğinde, kârlılığında ve uzun ömürlülüğünde belirleyici olmaktadır. Bu nedenledir ki örgütü etkileyen birey veya grupların davranışlarını inceleyen örgütsel davranış alanı örgüt literatüründe önemli bir yere sahip olmaktadır. Bu çalışmanın amacı, 1993 yılından itibaren her yıl düzenli olarak yapılan Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi ve 2013 yılından itibaren düzenli olarak yapılan Örgütsel Davranış Kongresi bildirilerinden hareketle Türkiye’de örgütsel davranış literatürünün son on yıldaki seyrini ve yönelimini ortaya koymaktır. Bu bağlamda ise 2006 - 2016 yılları arasında Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongreleri ve Örgütsel Davranış Kongreleri’ndeki örgütsel davranış alanında sunulan bildiriler araştırmalarda en sık kullanılan temalar, yazar sayıları ve araştırma yöntemleri açısından incelenerek, alanın yıllara göre nasıl bir yönelim içerisinde olduğu belirlenmeye çalışılmaktadır. Araştırma sonucunda, bildiri sayısının yıllara göre arttığı, bildiri temalarında daha spesifik konulara yönelimin olduğu, yöntem açısından daha çok araştırmalarda nicel yöntemlerin kullanıldığı ancak son yıllarda nitel yöntemlerinde sıkça kullanıldığı görülmektedir.

ARTICLE INFO

ABSTRACT

Article History:

Received 30 June 2017
Received in revised form 27 September 2017
Accepted 27 September 2017

Keywords:

Organizational Behavior in Turkey, Organizational Behavior Conventions, Management and Organization Congresses

© 2017 PESA Allrightsreserved

The efforts of individuals working within the organization influence the achievement of the organizations' goals, knowledge, skills and competences. Individuals' behavior is determinative of the efficiency, profitability and longevity of organizations. For this reason, the individual who is influencing the organization has an important place in the organizational literature of organizational behavior that delves into behaviors of groups. The purpose of this study is to show the course and direction of the last 10 years of organizational behavior literature in Turkey with the announcement of the National Management and Organization Congress which has been held regularly since 1993 and the Organizational Behavior Congress which has been held regularly since 2013. In this context, the most frequently used themes in the field of organizational behavior in the National Management and Organization Conventions and Organizational Behavior Congresses between 2006 and 2016 are examined in terms of the number of authors, the number of authors and the research methods, and it is tried to determine how the field is oriented with respect to years. As a result of the research, it is seen that the number of the papers increased with the years, and the tendency towards the more specific topics in the themes of the papers, the quantitative methods are used more in researches but they are frequently used in qualitative methods in recent years.

GİRİŞ

Örgüt içindeki insan ve bu insanların bir araya gelerek oluşturdukları grupların davranışlarını öngörmek ve yönlendirmek oldukça zor olmakla birlikte bu davranışların örgütün başarısında önemli bir etmen olarak karşımıza çıktığı görülmektedir. Benzer teknolojik ve finansal özelliklere sahip iki işletmenin başarısı birbirinden farklı olabilmektedir. Hatta aynı işletme içindeki aynı özelliklere sahip iki farklı birimin başarısı bile farklılık gösterebilmektedir. Buradaki farklılığı oluşturan temel etmen insan davranışları olarak karşımıza çıkmaktadır. İşte bu noktada örgütsel davranış önemli bir bilim olarak kendini göstermektedir (Turgut ve Begenirbaş, 2016).

Örgütsel davranış; örgütlerin çalışanlar üzerindeki ve çalışanların örgütler üzerindeki etkilerini inceleyen bir bilim dalı olarak karşımıza çıkar (Brief ve Weiss, 2002: 279). Örgütsel davranış, kaynağı psikoloji, sosyoloji, antropoloji, örgüt teorisi, stratejik yönetim ve yönetim bilimi olan ve bu kaynaklardan aldığı teorileri kendi alanında ne şekilde kullanacağını araştırarak, çıktılarını yönetim ve insan kaynakları alanlarının uygulamasına sunan disiplinler arası bir bilimdir (Erdem 2012:1). Örgütsel davranış, örgütlerdeki kişi ve grupların davranışlarının nasıl ve nedeni, aralarındaki ilişkiler ve bu ilişkilerin kurulmasında kullanılan araçlar ve bunlarla örgüt yapısı arasındaki ilişkilerle ilgilenmektedir (Koçel 1999:357).

Örgütsel davranışın tarihsel gelişimine bakıldığında; Sanayi Devrimi sonrasında yönetim bilimine yönelik olarak, üretim faaliyetinin düzenlenmesinde çalışanların nasıl daha verimli olabileceğine ilişkin yapılan çalışmalar ise aynı zamanda örgüt içindeki çalışan davranışlarını anlamayı amaçladığı için örgütsel davranış alanının gelişmesine katkı sağlamıştır (Başaran, 2000: 35). Bilimsel yönetim ilkelerinin etkisi ile çalışanların duygularını anlama ve onları metodolojik olarak yönetme kaygısı ile birlikte örgütsel davranış çalışmalarının ortaya çıktığı görülmektedir (Brief ve Weiss, 2002: 281). Hawthorne araştırmaları sonrasında verimliliğin çalışan morali ve çeşitli faktörlerden etkilendiğini vurgulayan insan ilişkileri akımının gelişmesiyle birlikte örgütsel davranış çalışmalarının da sosyal gruplara odaklandığı görülmektedir (Riggio, 2014: 8). İkinci Dünya Savaşı sonrasında örgütlerin kendilerini çevreye uyumlu hale getirme zorunluluğu örgütsel davranış alanındaki çalışmaların sayısının artışına ve yeni görüşlerin ortaya çıkmasına neden olmuştur (Başaran, 2000: 35). 1960'lardan sonra etkisi süren bu dönemde insan ilişkileri yaklaşımından insan kaynakları yaklaşımına doğru geçiş yaşanmış, özellikle motivasyon, amaç oluşturma, iş tutumları, örgütsel stres, grup süreçleri, örgütsel güç ve politika geliştirme gibi konular ön plana çıkmıştır (Riggio, 2014: 9). 1980'lerin ortalarında ve 1990'larda ise, örgütsel davranış araştırmacıları sadece çalışan davranışlarının değil, çalışanların ruh ve duygularının da örgütten nasıl etkilendiği ve örgütü nasıl etkilediği ile ilgilenmeye başlamıştır (Brief ve Weiss, 2002: 282).

Örgütsel davranışın gelişimine bağlı olarak bu kapsamda çalışmanın amacı; sanayi devriminden günümüze değin önem kazanmış olan örgütsel davranış alanındaki çalışmaların Türkiye'deki yönelimini incelemektir. Bu bağlamda Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongreleri ve Örgütsel Davranış Kongreleri'ndeki örgütsel davranış alanında sunulan bildiriler araştırmalarda en sık kullanılan temalar, yazar sayıları ve araştırma yöntemleri açısından incelenerek, alanın yıllara göre nasıl bir yönelim izlediğini belirlenmeye çalışılmaktadır.

1. Türkiye'de Örgütsel Davranış Yazının Durumu

Ülkemizde örgütsel davranış alanının gelişimi yönetim yazını ile birlikte 1950'li yıllardan itibaren yurtdışında eğitim gören akademisyenlerin insan ilişkileri yaklaşımı paralelinde yaptıkları güdüleme, liderlik gibi daha normatif çalışmalar ile şekillenmeye başlamıştır (Özen ve Kalemci, 2009: 83). Türk örgütsel davranış yazınının başlangıç yıllarında oluşan kurumsal bağlamın, genellikle ABD kökenli uygulamaya dönük yönetim model ve tekniklerini yol gösterici bir tavırla aktaran bir yazın oluşturduğu bilinmektedir (Heper ve Berkman, 1979; Üsdiken, 1996). Türkiye'deki örgütsel olguları "anlamak" ya da "açıklamak" derdi olmayan bu geleneksel yaklaşımın temel özellikleri, Türkiye üzerine görgül araştırma yapmaksızın, özellikle ABD kaynaklı davranışçı ilkeler-işlevler-süreçler ekolünden uygulamaya dönük kavram ve modeller ithal etmesi ve bu ithal bilgiye dayanarak yol gösterici örgüt mühendisliği tavrı sergilemesidir (Özen ve Kalemci, 2009:80). Üsdiken ve Erden (2001), bu anlayışın

“geçmişe bağımlılık” göstergesi olarak farklı yüzlerle günümüze dek etkisini sürdürdüğünü belirtmektedir. Ancak bunun yanı sıra, özellikle 1980’li yıllardan sonra, akademisyenlerin yine ABD kökenli görgül çalışma anlayışını örnek alması ve YÖK’ün de bu anlayışı çeşitli mekanizmalarla mecbur tutması sonucunda, Türkiye bağlamına odaklanan görgül çalışmaların sayısında görece bir artış olduğu gözlenmektedir (Üsdiken ve Erden, 2001; Wasti ve Üsdiken, 2004).

Örgütsel davranış alanında hangi konuların nasıl çalışıldığına dair yapılan çalışmalardan birisi olan Turgut ve Beğenirbaş’ın (2014) birinci Örgütsel Davranış Kongresinde yer alan bildirimleri yazar ve içerikleri bağlamında ağ analiziyle değerlendirdikleri çalışmalarıdır. Bu araştırmanın sonucunda da örgütsel vatandaşlık davranışı, liderlik, örgütsel bağlılık, performans ve iş tatmininin derece merkezliliği açısından en üst sıralarda olduğu görülmüştür. Bir diğer önemli araştırma ise Duygulu ve Sezgin’in (2014) ülkemizde örgütsel davranış alanındaki toplam 358 doktora tezi üzerinde yapmış oldukları çalışmadır. Bu araştırma sonucunda da en çok liderlik, örgütsel bağlılık, iş doyumu ve örgüt kültürü konularının çalışıldığı tespit edilmiştir.

Akyol ve Akçay (2015) ise Sosyal Bilimler ve Eğitim Bilimleri Enstitüleri’nde örgütsel davranış alanında 2000-2010 yılları arasında yapılmış lisansüstü örgütsel davranış alanındaki tezlerin konuları ve kullanılan yöntemleri incelemiştir. Örgütsel davranış alanında en fazla yüksek lisans çalışmasının 366 teze liderlik, 311 teze iş tatmini konularında, en az çalışmanın ise 5 teze örgüt gelişimi ve 8 teze örgütsel girişimcilik konularında gerçekleştirildiği görülmüştür. Örgütsel davranış alanındaki lisansüstü tezler, veri toplama araçlarına göre incelendiğinde; en çok kullanılan veri toplama aracının anket olduğu dikkat çekmektedir.

Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresinde odaklanılan konular bakımından bakıldığında Şükrü Özen (2001) çalışması dikkat çekmektedir. Özen 1996-1998 yılları arasında düzenlenen Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongrelerinde sunulan bildirimleri inceleyerek, Türkiye’de literatürde yaşanan yöntemsel tekdüzelik ve yetersizlik sorunlarının ne ölçüde çözüldüğünü belirlemeye çalışmıştır. Çalışmada kongre bildirimlerinin büyük ölçüde nesnelci-evrenselci bakış açısı izlediklerine, Anglo-Amerikan yazınındaki en popüler kuram ve modelleri sorgusuz benimseyerek Türkiye’deki olguları incelediklerine dikkat çekmiştir. Benzer şekilde Bayraktaroğlu ve Yıldırım (2003)’da yazındaki çalışmalarda pozitivist anlayışın benimsendiğini ve yönetime ilişkin genel eğilimin de nicel araştırmalar olduğunu vurgulamaktadır. Rana Kutanis vd. (2007) ise yazını yöntem açısından değerlendirmiştir. 1996-2006 yılları arasında Ulusal Yönetim ve Organizasyon kongrelerinde sunulan bildirimlerin incelendiği çalışmada yazının yöntem açısından tercihinin nicel araştırma yöntemleri olduğu görülmüştür.

Erdem (2009), Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongrelerindeki bildirimleri inceleyerek ülkemizdeki örgütsel davranış yazınındaki niş alanların nasıl belirlendiğini araştırdığı çalışmada, dünyada 1980’li yıllardan itibaren hızlı gelişen kültür yazınının yerel yazına 90’lı yıllarda, 1990’lı yılların başında popülerlik kazanan çağdaş liderlik söylemi ve yeni tipolojilerin, yerel yazında da 2000’li yıllarda araştırma temaları olarak ilgi çektiğini belirtmiştir.

Yozgat ve Kartaltepe (2009)’nin 1998-2008 yılları arasındaki Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongrelerindeki örgüt teorisi ve örgütsel davranış bildirimlerinin bibliyometrik profilini çıkardığı çalışmada ise, örgütsel davranış alanında yazılan bildirimlerdeki atıfların %80,77’sinin yabancı yazarların yayınlarına, %16,07’sinin Türk yazarların yayınlarına, %1,88’inin yabancı yazarların Türkçe’ye çevrilen yayınlarına ve %1,29’unun ise Türk yazarların yabancı dildeki yayınlarına yapıldığı belirtilmiştir.

2. Araştırma Metodolojisi

Araştırmanın örneklemini 2006-2016 yılları arasında düzenlenmiş Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongreleri ve Örgütsel Davranış Kongrelerine ait yayımlanmış bildiri kitaplarındaki “Örgütsel Davranış” alanındaki bildirimler oluşturmaktadır. Örneklem tipi olarak ise uygun örneklem seçilmiştir. Örneklem yöntemi olarak doküman incelemesi yapılmıştır. Veri toplama tekniği olarak ikincil veriler kullanılmıştır. Verilerin elde edilmesinde bildirimlerin başlıklarına, odaklanılan temalara, bildirimlerdeki yazar sayılarına ve araştırma yöntemine bakılmıştır. Toplanan veriler nitel araştırma yöntemlerinden

İçerik analizine tabi tutulmuştur. Araştırma deseni temel nitel araştırma olarak seçilmiştir. Araştırma aşamalarında ulaşılamayan 18.Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresine ait bildirimler araştırmaya dâhil edilmemiştir. Bildirilerin temalarının oluşturulmasında; Davranışta Seçme Konular (Editörler: Mahmut Özdevecioğlu, Himmet Karadal, 2008), Örgütsel Davranışta Güncel Konular (Editör: Deva Ergun Özler, 2010), Örgütsel Davranış (Yazarlar: Zeyyat Sabuncuoğlu ve Melek Vergilietüz, 2013), Endüstri ve Örgüt Psikolojisi (Yazar: Ronald E. Riggio-Çeviri Editörü: Belkıs Özkara, 2014), Örgütsel), Davranış Bilimlerine Giriş ve Örgütlerde Davranış (Yazarlar: M. Şerif Şimşek, Adnan Çelik veTahirAkgemci, 2014) örgütsel davranış kitaplarından yararlanılmıştır. Bu kitaplardaki bölüm başlıkları incelenerek, örgütsel davranış alanındaki çalışmaların tümünde ortak olarak ele alınan konular belirlenerek belirli temalar oluşturulmuştur. Araştırma yöntemi olarak nicel, nitel, ölçek geliştirme ve karma (nitel/nicel/kuramsal) olarak sınıflandırılmıştır.

3. Araştırma Bulguları

Tablo 1: Ulusal Yönetim Ve Organizasyon Kongrelerdeki Bildiri ve Yazar Sayıları

Yıl	Kongre	Düzenleyen Kurum	Toplam Bildiri Sayısı	Örgütsel Davranış Alanındaki Bildiri Sayısı	Yazar Sayısı
2006	14.Kongre	Atatürk Üniversitesi	103	22	55
2007	15.Kongre	Sakarya Üniversitesi	122	35	69
2008	16.Kongre	İstanbul Kültür Üniversitesi	141	45	115
2009	17.Kongre	Eskişehir Osmangazi Üniversitesi	130	54	126
2010	18.Kongre	Çukurova Üniversitesi	114	39	95
2011	19.Kongre	Çanakkale 18 Mart Üniversitesi	135	45	106
2012	20.Kongre	Dokuz Eylül Üniversitesi	132	58	124
2013	21.Kongre	Dumlupınar Üniversitesi	136	65	153
2014	22.Kongre	Selçuk Üniversitesi	141	55	126
2015	23.Kongre	Muğla Sıtkı Kocaman Üniversitesi	155	64	162
2016	24.Kongre	Sabancı Üniversitesi	119	50	97

Ulusal Yönetim ve Organizasyon kongrelerinde 2006 yılından itibaren toplam bildiri sayılarına bakıldığında, yıllara göre bir artış yaşandığı görülmektedir. Örgütsel davranış alanındaki bildiri sayılarında ise kısmen istikrarlı bir artış görülmektedir. Özellikle 2013 ve 2015 yıllarındaki kongrelerde toplam bildiri sayılarının yarısına yakını örgütsel davranış alanında yazılmış bildirilerden oluşmuştur. 2006 yılında düzenlenen kongrede örgütsel davranış alanında en az bildirinin yer aldığı görülmektedir. Örgütsel davranış alanında en fazla bildiri 2013 yılında düzenlenen kongrede yer almıştır.

Tablo 2: Örgütsel Davranış Kongrelerindeki Bildirileri ve Yazar Sayıları

Yıl	Kongre	Düzenleyen Kurum	Toplam Bildiri Sayısı	Örgütsel Davranış Alanındaki Bildiri Sayısı	Yazar Sayısı
2013	1.Kongre	Sakarya Üniversitesi	80	72	166
2014	2.Kongre	Melikşah Üniversitesi	109	90	194
2015	3.Kongre	Gaziosmanpaşa Üniversitesi	110	85	178
2016	4.Kongre	Çukurova Üniversitesi	96	71	151

2013 yılında ilki düzenlenmiş olan Örgütsel Davranış Kongrelerinde toplam bildiri sayılarına bakıldığında, bildiri sayılarında artış yaşandığı görülmektedir. Kongrenin yapılış amacı gereği örgütsel davranış alanında yazılan bildirileri sayılarının oldukça fazla olduğu görülmektedir. 2013 yılında ilk olarak düzenlenen kongredeki toplam bildiri sayısı 80 iken 2016 yılında düzenlenen kongrede toplam bildiri sayısı 96 olmuştur. En fazla bildirinin sunulduğu kongre 2015 yılında yapılmıştır. Örgütsel davranış alanında en fazla bildiri 2014 yılındaki kongrede yer almıştır.

Tablo 3: Ulusal Yönetim Ve Organizasyon Kongrelerinde Odaklanılan Temalar

Temalar	Tekrar Sayısı
Liderlik	79
Örgütsel Bağlılık	67
Örgütsel/Çalışan Performans	60
Olumsuz Davranışlar (Yabancılaşma/İşkoliklik/Kaytarma/Mobbing)	60
İş Tatmini/Doyum	50
Stres ve Tükenmişlik	44
Örgüt Kültürü/İklimi	39
Örgütsel Vatandaşlık	34
İşten Ayrılma ve Kalma Niyeti	31
Örgütsel Destek ve Güçlendirme	30
Örgütsel Adalet	30
Örgütsel Güven	27
Çatışma	24
Örgütsel Yenilikçilik/Yaratıcılık	24
Örgüt-Birey Uyumu	21
Psikolojik Sermaye	21
Kişilik	18
Örgütsel Sessizlik/Çalışan Sessizliği	17
Özdeşleşme	16
Duygular	13
Kültürel/Duygusal Zekâ	13
Örgütsel Sinizm	12
İş-Yaşam Dengesi/Kalitesi	9
Motivasyon	8
Örgütsel Güç ve Politika	8
Pozitif Örgütsel Davranış/Psikoloji	8

Psikolojik Sözleşme	7
Duygusal Emek	7
Whistleblowing	1

2006-2016 yılları arasında düzenlenmiş Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongrelerinde sunulan bildiriler incelendiğinde en fazla çalışılan temaların başında liderlik temasının olduğu görülmektedir. Örgütsel bağlılık, örgüt/çalışan performansı, olumsuz davranışlar teması altında toplanan yabancılaşma, işkoliklik, kaytarma ve mobbing alt temaları da en fazla çalışılan temalar arasındadır. Örgütsel davranış alanında güncel konulardan biri olan örgütsel sinizm konusu son zamanlarda üzerinde durulan temalardan biri haline gelmektedir. Whistleblowing kavramı yabancı literatürde çalışılan konulardan biridir. Ülkemizde ise 2009 yılında düzenlenen 17.Kongrede tek bildiriye yer bulmuş bir temadır. Tablo 3'te görüldüğü gibi psikolojik sözleşme, kültürel/duygusal zekâ, duygusal emek gibi yeni kavramlar en az çalışılan temalar olarak karşımıza çıktığı görülmektedir.

Tablo 4: Örgütsel Davranış Kongrelerinde Odaklanılan Temalar

Temalar	Tekrar Sayısı
Liderlik	54
Stres ve Tükenmişlik	38
İş/Yaşam Tatmini	33
Örgütsel/Çalışan Performansı	29
Örgütsel ve Çalışan Sessizliği/Yalnızlık	28
Örgütsel/Mesleki Bağlılık	27
Örgüt Kültürü/İklimi	25
İşten Ayrılma veya Kalma Niyeti	23
Birey-Örgüt Uyumu	22
Örgütsel Adalet	20
Örgütsel Vatandaşlık	17
Psikolojik/Sosyal Sermaye	17
Örgütsel Güven	14
Örgütsel ve Çalışan Yenilikçilik/Yaratıcılık	14
Duygusal/Örgütsel/Kültürel Zekâ	14
Kişilik	13
Motivasyon	12
Örgütsel Sinizm	12
Çatışma	11
Örgütsel/Mesleki Özdeşleşme	10
Duygusal Emek	10
İş-Yaşam Dengesi/Kalitesi	9

İşkoliklik	9
Mobbing/Kayırmacılık/Yıldırma	9
Duygular/Değerler	9
Psikolojik Sözleşme	8
Personel Güçlendirme/Destek	8
Örgütsel Dışlanma/Yabancılaşma	6
Sanal Kaytarma	5
Whistleblowing	3

Örgütsel Davranış Kongrelerinde sunulan bildirin temaları incelendiğinde en fazla çalışılan ilk temanın liderlik olduğu görülmektedir. Sonrasında stres ve tükenmişlik, iş/yaşam tatmini, örgütsel performans ve çalışan performansı temalarının sıralandığı görülmektedir. Liderlik, örgütsel bağlılık, iş/yaşam tatmini, işten ayrılma veya kalma niyeti temalarının her kongrede yer aldığı görülmektedir. Yazında yeni kavramlar olarak karşımıza çıkan örgütsel sinizm, whistleblowing ve sanal kaytarma kavramlarının, 2014 yılında düzenlenen 2.Kongrede yer aldığı görülmektedir. Tablo 4'te görüldüğü üzere en az çalışılan temalar arasında personel güçlendirme, örgütsel dışlanma/yabancılaşma, duygular/değerler temaları yer almaktadır.

Tablo 5: Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongreleri Bildirilerin Yazar Dağılımı

Kongre	Tek Yazar	İki Yazar	Üç Yazar	Dört Yazar	Beş Yazar	Altı Yazar	Toplam Bildiri Sayısı	Toplam Yazar Sayısı
14.Kongre	1	13	5	2	1	-	22	55
15.Kongre	10	17	7	1	-	-	35	69
16.Kongre	8	13	16	7	1	-	45	106
17.Kongre	10	23	14	7	-	-	54	126
18.Kongre	4	16	17	2	-	-	39	95
19.Kongre	5	24	11	5	-	-	45	106
20.Kongre	8	29	17	4	-	-	58	124
21.Kongre	10	30	20	3	1	1	65	153
22.Kongre	10	26	14	4	-	1	55	121
23.Kongre	9	27	14	13	1	-	64	162
24.Kongre	14	27	7	2	-	-	50	97

2006 yılından itibaren kongrelerde sunulan bildirilerin yazar sayısı incelendiğinde, yıllar itibariyle yazar sayılarında bir artış olduğu görülmektedir. 2006 yılında düzenlenen 14.Kongrede 1 tane tek yazarlı bildiri sunulmuşken; 2016 yılında düzenlenen 24.Kongrede bu sayı 14'e yükselmiştir. İki yazarlı ve üç yazarlı bildiri sayıları 2006 yılı itibariyle artış göstermektedir. 2006 yılından sonra beş yazarlı bildirilerin sunulmaya başlandığı görülmektedir. 2013 yılında düzenlenen 21.Kongrede ilk defa altı yazarlı bildirilerin yer aldığı görülmektedir. Genel itibariyle bakıldığında iki ve üç yazarlı bildirilerin sayısının fazla olduğu görülmektedir.

Tablo 6: Örgütsel Davranış Kongrelerindeki

Kongre	Tek Yazar	İki Yazar	Üç Yazar	Dört Yazar	Beş Yazar	Altı Yazar	Toplam Bildiri Sayısı	Toplam Yazar Sayısı
1.Kongre	11	35	19	7	-	-	72	166
2.Kongre	17	33	31	7	2	-	90	194
3.Kongre	9	39	32	5	-	-	85	178
4.Kongre	3	40	24	2	-	-	68	151

İlki 2013 yılında düzenlenen kongrelerde yazar sayılarında düzenli bir seyir yaşanmamaktadır. 2014 yılında düzenlenen kongrede ilk defa beş yazarlı bildiri sunulmuştur. İki yazarlı ve üç yazarlı bildiri sayılarında artış yaşanırken (Tablo 6'da görüldüğü gibi 2.Kongreden sonra bu sayı artmıştır.); tek yazarlı bildirilerin sayısında bir azalma yaşanmaktadır (Tablo 6'da görüldüğü gibi 3.Kongrede ve 4.Kongrede bu sayısı oldukça düşmüştür). Toplam yazar sayısının en fazla olduğu kongre 2014 yılında düzenlenen kongre olmuştur. Dört yazarlı bildiri sayısında bir azalma yaşandığı görülmektedir.

Tablo 7: Ulusal Yönetim Ve Organizasyon Kongrelerindeki Bildirilerde Kullanılan Yöntemler

Kongre	Nicel	Nitel	Ölçek Geliştirme	Karma (nicel-nitel-kuramsal)
14.Kongre	18	1	3	-
15.Kongre	28	2	3	-
16.Kongre	36	5	-	1
17.Kongre	44	4	3	-
18.Kongre	34	-	3	-
19.Kongre	40	4	-	1
20.Kongre	44	4	2	-
21.Kongre	57	5	2	-
22.Kongre	44	7	3	-
23.Kongre	51	9	1	2
24.Kongre	43	5	-	1

Tablo 8: Örgütsel Davranış Kongrelerindeki Bildirilerde Kullanılan Yöntemler

Kongre	Nicel	Nitel	Ölçek Geliştirme	Karma (nicel-nitel-kuramsal)
1.Kongre	61	5	1	3
2.Kongre	76	8	2	4
3.Kongre	78	3	-	4
4.Kongre	62	4	1	1

Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi ve Örgütsel Davranış Kongresi bildirilerinde kullanılan yöntemler incelendiğinde en sık kullanılan yöntemin nicel yöntem olduğu görülmektedir. Nitel

yöntem son dönemlerde sunulan bildirimlerde daha sık kullanılmaktadır. Ölçek geliştirme yönteminin çok sık kullanılan bir yöntem olmadığı görülmektedir.

SONUÇ

Yapılan bu çalışmada 2006-2016 yılları arasında düzenlenen Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongreleri ve 2013-2016 yılları arasında düzenlenen Örgütsel Davranış Kongrelerinde örgütsel davranış alanında yayınlanmış bildirimler incelenmiştir. Yıllar itibarıyla Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongrelerinde ve Örgütsel Davranış Kongrelerinde örgütsel davranış alanındaki bildiri sayılarında bir artış yaşandığı görülmektedir. Sunulan bildirimlerin yazar sayılarında da bir artış yaşanmaktadır. İncelemeye dahil edilen yıllar itibarıyla 2006 yılından sonra tek yazarlı bildiri sayısında artış olmasına karşın iki yazarlı ve üç yazarlı bildiri sayısında istikrarlı bir artış yaşandığı görülmektedir. Yozgat ve Kartaltepe (2009)’nin örgütsel davranış alanında yazılan bildirimlerdeki atıfların %80,77’sinin yabancı yazarların yayınlarına, %16,07’sinin Türk yazarların yayınlarına, %1,88’inin yabancı yazarların Türkçe’ye çevrilen yayınlarına ve %1,29’unun ise Türk yazarların yabancı dildeki yayınlarına yapıldığını belirttikleri çalışmalarında olduğu gibi, bildirimlerde çalışılan temalar son dönemde yerli ve yabancı literatürde çalışılan temalarla benzerlik göstermekte olduğu görülmektedir. Rana Kutanis vd. (2007)’nin çalışmalarında da belirtildiği üzere yazının yöntem açısından tercihinin nicel araştırma yöntemleri olduğu görülmektedir. Yabancı yazında nitel yönetime doğru yaşanan değişim sonucunda ulusal yazında da nitel araştırmaların sayısının ise son yıllarda artış sergilediği düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

- Akyol, B. ve Akçay, C. (2015), “Analysis of Organizational Behaviour Studies in Turkey/Türkiye’deki Örgütsel Davranış Çalışmalarının Analizi”, Eğitimde Kuram ve Uygulama, Cilt:11, Sayı:1.
- Başaran, İ.E. (2000), *Örgütsel Davranış İnsanın Üretim Gücü*, Feryal Matbaası, Ankara.
- Bayraktaroğlu, S. ve Yıldırım, E. (2003), “Nitel Araştırmanın Dayanılmaz Hafifliği”, *11. Ulusal Yönetim Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı*, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Afyon.
- Berkman, A.Ü. ve Kozan, K. (1979), “Amme İdaresi Dergisi’nde Yayımlanan Makaleler Üzerine Bir İnceleme”, Amme İdaresi, Vol 2, No 1.
- Brief, A.P. ve Weiss, H.M. (2002), “Organizational Behavior: Affect in The Workplace”, *Annual Review of Psychology*, Sayı:53(1).
- Duygulu, E. ve Sezgin, O.B. (2014), “Türkiye’de Örgütsel Davranış Yazını Doktora Tezlerine Yönelik Bir İnceleme”, 2. Örgütsel Davranış Kongresi, Melikşah Üniversitesi, Kayseri.
- Erdem, F. (2009), “Örgütsel Davranış Araştırmalarında Niş Alanlar Nasıl Belirleniyor? Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Yazını üzerine Kısa Bir Değerlendirme”, *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, Sayı:4(1).
- Erdemli, İ., Robbins, S.P ve Judge, T.A. (2012), *Örgütsel Davranış*, Çev. Ed. İnci Erdem, Nobel Akademik Yayıncılık, Ankara.
- Ergun Özler, N.D. (2010), *Örgütsel Davranışta Güncel Konular*, Editör: N.Derya Ergun Özler, Ekin Basım Yayın Dağıtım, Bursa.
- Kızıldağ, D. Ve Özkara, B. (2014), “Türkiye’de Örgütsel Davranış Araştırmalarındaki Yönelimler: Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Örneği”, 2. Örgütsel Davranış Kongresi, Melikşah Üniversitesi, Kayseri.
- Koçel, T. (1999), *İşletme Yöneticiliği*, Beta Yayınları, İstanbul.
- Kutanis, R., Bayraktaroğlu, S. ve Yıldırım, E. (2007), “Nitel Araştırmanın Dayanılmaz Hafifliği-2: İdealler ve Gerçekler”, 15. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, Sakarya Üniversitesi, Sakarya.
- Özen, Ş. (2001), “Türk Yönetim/Organizasyon Yazınında Yöntem Sorunu: Kongre Bildirileri Üzerine Bir İnceleme”, *Doğu Akdeniz Üniversitesi Turizm Araştırmaları Dergisi*, Sayı:1(1).

- Özen, Ş. ve Kalemci, A. (2009), "Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi'nin Doğuşu, Kurumsallaşması ve Alana Etkileri", *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İİBF Dergisi*, Sayı:4, Eskişehir.
- Özdevecioğlu, M. ve Karadal, H. (2008), *Örgütsel Davranışta Seçme Konular*, Editör: Mahmut Özdevecioğlu ve Himmet Karadal, İlke Yayınevi, Ankara.
- Riggio, R.E. (2014), *Endüstri ve Örgüt Psikolojisine Giriş*, Çev. Ed. Belkıs Özkara, Nobel Akademik Yayıncılık, Ankara.
- Sabuncuoğlu, Z. ve Vergiliel T.M. (2013), *Örgütsel Davranış*, Alfa Aktüel Yayıncılık, İstanbul.
- Şimşek, M.Ş., Çelik, A. ve Akgemci, A. (2014), *Davranış Bilimlerine Giriş ve Örgütlerde Davranış*, Eğitim Yayınevi, Konya.
- Turgut, E. ve Begenirbaş, M. (2014), "Örgütsel Davranış Değişkenleri Arasındaki İlişkinin Ağ Analizi İle İncelenmesi: Journal Of Organizational Behavior Dergisi Örneği", 22. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi, Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Turgut, E. ve Begenirbaş, M. (2016), "Türkiye'deki Örgütsel Davranış Yazınına Bakış: Örgütsel Davranış Kongrelerinin Yazar ve İçerik Yönünden Ağ Analizi İncelenmesi", *Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, Sayı:18/1, Ankara.
- Üsdiken, B. (1996), "Importing Theories of Management and Organization: The Case of Turkish Academia", *International Studies of Management & Organization*, Sayı:26(3).
- Üsdiken, B. ve Erden, Z. (2001), "Örnek Alma, Mecbur Tutulma ve Geçmiş Bağımlılık: Türkiye'deki Yönetim Yazınında Değişim", *Amme İdaresi Dergisi*, Sayı:34(4).
- Yozgat, U. ve Kartaltepe, N. (2009), "Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongre Kitaplarında Yer Alan Bildirilerin Bibliyometrik Profili: Örgüt Teorisi ve Örgütsel Davranış Bildirileri Üzerine Bir Araştırma", *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, Sayı:4(1).
- Wasti, A.S. ve Üsdiken, B. (2004), *Americanization vs. Contextualization at the Periphery: Scholarly Publishing in Management in Turkey, 1970-1999*, Academy of Management Conference, New Orleans, USA.
- (2006), 14. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, Atatürk Üniversitesi, Erzurum.
- (2007), 15. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, Sakarya Üniversitesi, Sakarya.
- (2008), 16. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, İstanbul Kültür Üniversitesi, Antalya.
- (2009), 17. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir.
- (2011), 19. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Çanakkale.
- (2012), 20. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- (2013), 21. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya.
- (2014), 22. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, Selçuk Üniversitesi, Konya.
- (2015), 23. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Muğla.
- (2016), 24. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, Sabancı Üniversitesi, İstanbul.

- (2013), 1. Örgütsel Davranış Kongresi Bildiriler Kitabı, Sakarya Üniversitesi, Sakarya.
(2014), 2. Örgütsel Davranış Kongresi Bildiriler Kitabı, Melikşah Üniversitesi, Kayseri.
(2015), 3. Örgütsel Davranış Kongresi Bildiriler Kitabı, Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tokat.
(2016), 4. Örgütsel Davranış Kongresi Bildiriler Kitabı, Çukurova Üniversitesi, Adana.